

подигра с нас, забрави договора си и ни остави на произвола. Ако не бяхме достатъчно силни да се браним сами, щяхме първи да изпитаме яростта на Исак Ангел, след заминаването на кръстоносците. Тъй както си изпатиха нещастните сърби при Морава... Всичко, което Неман бе спечелил с кървава бран през времето, когато бяхме съюзници, слизайки надолу към Средиц и Долна земя, сега го загуби отново. Това му бе печалбата от приятелството с Фридрих. Червената брада си замина да си гледа работите в Палестина, а нас ни остави на произвола. И Неман, като нас, не е признат между господарите на тия земи. Смятат ни само за някакви бунтовници, които лесно могат да бъдат усмирени при една победна война. Исак Ангел се показва лош бранник при Верея, когато едва се спаси от стрелите ни, ала ^{беше} ~~биде~~ добър военачалник при Морава. И сега сърбите дълго още ще си останат в старите ^{предели} ~~тесни~~ земи, които владеят от заселването си тука. Това, което става ^с в тях, утре може да се случи с нас. Затова всеки гледа първом да е добре с византийския император, па после с някакви си бунтовници, непризнати от никого. Така е. Нас ни трябва законно царство. И светият папа в Рим ще ни прати царски венец...

Царят изгледа втренчено логотета, който бе извърнал смаяно лице към него.

- Белота, би ли се съгласил на едно опасно и смело предприятие?... Да заминеш тайно за Рим и да изложиш моето желание пред папата?

Логотетът се поклони.

- Щом това е заповед - аз я изпълнявам.

Царят простря ръце към него, потупа го по раменете.

- Аз разчитам на твоята преданост, Белота.

Князът се изчерви от радост. Да служи на Асеновци и